

**Oratio anniversaria in theatro Collegii Regalis Medicorum Londinensis, ex
Harveii instituto / habita a Joanne Latham.**

Contributors

Latham, John, 1761-1843.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Londini : T.N. Longman, [1794]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/pbqfgffq>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

2
ORATIO ANNIVERSARIA

IN THEATRO

COLLEGII REGALIS MEDICORUM

LONDINENSIS,

EX HARVEII INSTITUTO,

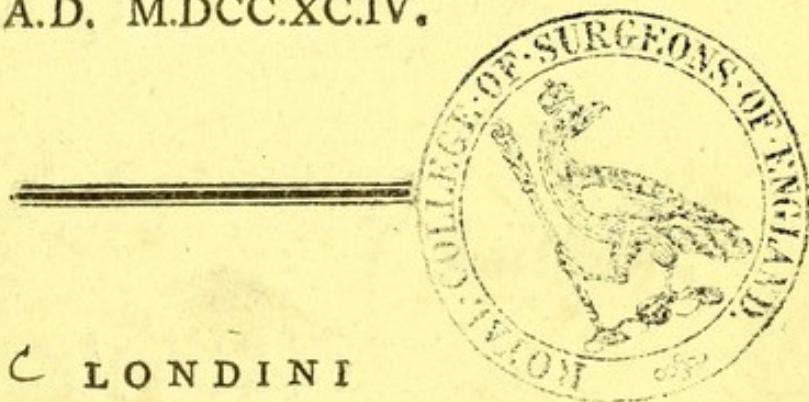
HABITA

A JOANNE LATHAM, M.D. SOCIO;

DIE OCTOBRIS DECIMO OCTAVO,

FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ,

A.D. M.DCC.XC.IV.

C L O N D I N I

Apud T. N. LONGMAN.

ДАЯННЯЯ АНИВЕРСАРИЯ ОИТАЮ

ОИТАЕНТ ИН

COLLEGE LIBRARIES MUSEUMS

Digitized by

Digitized by the Internet Archive
in 2015

<https://archive.org/details/b22371394>

COLLEGIO REGALI MEDICORUM

LONDINENSI,

PRÆSIDI SOCIIS ET PERMISSIS,

HANC ORATIUNCULAM

D. D. D.

J. Latham.

COLLEGIQ REGI MEDICORUM

LONDINENSIS

THESEI SOCII ET PERMISSIS

ACADEMIAE OXFORDIANAE

PLATEA

ANNO 1712.

Oratio Anniversaria, &c.

SAPIENTER et consultè, Præses
insignissime, Vosque Socii Fratresque
dignissimi, Solennia sunt instituta, ne
virtus sit spissà caligine obducta,
vel humanos oblivio penitus labores
obruat. Hoc mihi, nequaquam in-
gratum, in Ordine demandatum est
officium; at, quanquam fortasse hu-
juscemodi Exercitationis me posthac
aliquantillum pudeat, cui nec facilis
dicendi sit facultas, nec flumen Ora-
tionis exundans, Res tamen Majorum
gestas commemorâsse, et quasi in me-
diū

dium protulisse imitandas, minimè
me pigebit. Absit igitur in talibus
ausis excusatio levis et fucata, absit
mihi veniam petere suppliciter, quippe
qui studeo pro viribus, qualescunque
sint, Academias nostras honoribus am-
plificare, qui vobiscum hafce Ædes
et amo et veneror, et qui, a primâ
etiam in hanccine Societatem Coop-
tatione, virorum optimorum et maxi-
me eruditorum consuetudinem be-
nignam et benevolentiam fautricem
me habuisse gloriar.

Dum laudes Literarum et Medi-
cinæ hodiè celebramus, quisnam adeſt,
qui non in ipſo limine sacratō tanta et
tot nobis beneficia exindè collata gra-
to animo contempletur? Fundator
enim

enim ipse noster cultorem tam Medicinæ, quam omnium aliarum Literarum humaniorum se maximum semper præbuit: benigno Numine et fausto Artes Apollineas feliciter instauravit, et undique collectis seu Græcis sive Romanis Radiis hasce suas Ædes illuminandas curavit: Ipse doctissimus haud difficilem esse viam voluit, sed omnibus apertam et patefactam: Helluo adhuc Doctrinæ, et in mediis, instar Dipsadis, undis sitiens, nil prius meliusve facturus sibi videbatur, quam si in Posteros se talem traderet, qualis ab incepto procefserit: Hoccine igitur Collegium posuit, æquas fancivit leges, atque omnia alia quæ ad gubernationem sive tutamen necessaria essent, statuit: Primus ipse

Societati

Societati suæ præfuit, dignos honestosque Medicos confociatos habuit, hoc doctorum versatorumque Virorum Collegium in perpetuum permanere et voluit et effecit, et tandem mortem obiens omnibus sese exhibuit Exemplar suspiciendum, admirandum, imitandum:

Se nobis dedit, amicum, patronum,
patrem;

Bona sua hæc nobis commisit, et
nostræ mandavit fidei :

Hæc nostram in manum dedit :

Accepimus—accepta servabimus.

Secula jam tria propemodum effluxerunt, annis supervenientibus annis, viros secum continuatâ serie abri-

pientia

pientia vix aut ne vix quidem ipsi
 Linacro secundos vel impares ; Caios,
 Caldwallos, Gulstonos, Harveios, Ha-
 meos, Gliffonos, Sydenhamos, Frein-
 dios, Meadios : — Quid memorem
 plures, quando, si cuiquam nostros
 Annales evolvere placeat, longo or-
 dine se invicem sequentia nomina me-
 dicorum inclytissima aspiciantur ? —
 Quid memorem plures, quando ejus-
 modi viros hæccine ornatissima Corona
 nunc ja^ctat, alios etiam clarissimos mox
 ja^ctatura ? Hisce enim sedibus Lina-
 crinis nunquam adhuc optima sua
 impertire Dona erubuit Sapientia, huic
 equidem Communitati nunquam ad-
 hac defuerunt Ingenii et Artium cul-
 tores, aut Naturæ Observatores exqui-
 sitissimi. — At si de humano genere

benè meriti sint Antecessores nostri,
 quid defit nostro seculo, quo minus
 simili etiam munere fungamur? Si
 Hippocratici Galenicive Ævi tales sese
 præbuerint Æmulos, quales nosmet-
 ipsos esse oportet, quos longa Ma-
 jorum docet Experientia, et Observa-
 tio propria confirmat? Non autem
 Eruditionis fastidium, non Scientiæ
 adfectatio, non Superbiæ inanitas Ho-
 minibus vel Virtutem, vel Sapientiam,
 vel Honorem reverà largitur—labor
 utilis, patientia studiosa, diligentia
 accurata, Praxis repetita, Mens capax,
 Mores mansueti, hæc equidem ho-
 nestant Medicum, et hodiernos ip-
 forum Antecessoribus reddere possunt
 æquales. Parum enim refert at-
 tigisse labris tua flumina, O! Ifis,

Deliciæ

Deliciæ Nostræ! ubi stat turribus
 altis Præsidium Juventutis et dulce
 Decus sublimi vertice tangens Æthera;
 siue amænas invisiſſe tuas, O! Grante,
 Ripas vago metitas gressu, niſi pleno
 Hauſtu deprompſerimus, niſi certa
 impegerimus vestigia: Ex his autem
 ſedibus erumpens Fons Doctrinæ jugis
 hanc equidem Societatem confueto in-
 fluxit Cursu; et ex hoc fonte deriva-
 tam, aggeribus septam circum et
 pollentibus Undis, potestne subvertere
 Invidia, aut vaſtare malignitas? Haud-
 quaquam—amnis nunquam defluet,
 ſed rivo lucido et profundo labitur,
 in omne Ævum lapsurus.

Si autem ità noſtræ ſe Res habeant,
 ſi origine gaudeamus, ſi auxilio et tuta-
 mine valeamus, ne obliviſcamur talem

nobis conditionem fide et diligentia
tuendam esse: Inter nosmet-ipsos nul-
lis rupta querelis sit Pax altrix op-
tima Scientiae; hisce Ædibus Doc-
trinæ et Apollini sacratis absit dis-
fidium, Imperium in Imperio, malis
divulsum querimoniis Fœdus; Mens
omnibus sit una, amicitia stabilis, so-
dalitum sincerum: et si de digni-
tate, præfecturâ, vel quâcunque aliâ
causâ forsitan agatur, certamen sit ho-
nestum, decorum, urbanum; dede-
corant enim Jurgia Ingenuos, et Ci-
vitas Rixis vexata sub pondere iniquo
mox titubat, et tandem mole ruit suâ.

Vereor equidem ne tali concordi
auxilio citius opus sit, quam for-
sitan existimetur: Incendimus etiam
nunc per ignes suppositos Cineri
doloſo—

doloſo—Invadit enim inimica Cohors, et agmine factō irruens minatur: non amplius latet Hostis, et occultè adverſatur, ſed acriter et confertim in aperto aggreditur ferox, audax, pertinax; poſthabitâ fide de obſervandis Statutis, et de omnibus in Arte Medicâ pro Viribus in honorem Collegii faciendis:—Nulla autem fit inter nos tumultuantis Hostis formido; Minas enim grandiloquas Mens diſſipat firma, et in furorem uſque præcipitem ideoque confilii expertem vim cito vincit, quantumvis minacem, Concordia.

Verum enimvero tametsi mihi eſſet occaſio querendi prolixius de factâ nobis temerè injuriâ, vetat amplius differere liberalitas; de criminacionibus

bus autem allatis tacere omnino vetat
 Justitia: si conscientia Mens Recti famæ
 rideat Mendacia, honestæ indignationis
 quiddam non potest non sentire, dum
 incertâ Opinione lacefitur. Nobis
 prorsus ignotus est iniquus iste mos
 huic concedendi quod illi denegamus:
 Lex omnibus est eadem, Tros Tyriusve
 nullo discrimine habetur: In Arenam
 omnibus descenditur, sed non omnes
 fors manet una; huic enim aridens,
 illi minus sit benigna Minerva. De
 jure, non arbitrio, trutinamur; nam
 libra justa et æqualis singulis suspen-
 ditur: Quosdam minus fortasse doc-
 tos, indoctos nunquam, civitate do-
 navimus: et si postea longa dies de
 memoriâ quibusdam aliquid detri-
 verit, vel si paucas hic et illic juven-

tuti maculas incuria fuderit, non cri-
mini nobis objiciatur, quoniam qualis
fit Medicorum Natura, talis tota est
humana.

Satis meherculè de Æquitate nostrâ
jamjam dictum fuisset, ni invidus qui-
dam Zoilus exprobrandi occasionem
quotidiè arripuisset nos in Sodalitium
nostrum quosdam cöoptatos iniquè
accepisse: At dignos equidem ele-
gimus, alios etiam dignissimos fortassè
electuri: Non autem Homines Senio
et Imbecillitate confectos, non aliarum
studio literarum solummodo exerci-
tatos, non morosos et iracundos, sed
vigore Animi pollentes, Medicinæ et
Artium illi servientium doctos cul-
tores, ingenuos et placidos—optimos
denique

deniquè cooptari volumus, maximè
solliciti ne iterum illis, aliter faciendo,
ansam redarguendi indè deductam
præbeamus. A pagè igitur tales hascine
querelas invidas et inanes :—namque
apud nos reverà est, sicut in aliis
civitatibus, ubi *πολιτεία* quidem optimè
constituta est, quæ ex diversis ordinib-
us constat ; et ubi non potest aliquis
ex alio in alium ordinem, sponte suâ
et quasi per saltum transfire, nisi jure
et consensu permittitur : ideoque certè
non mirandum est nos confuetudines
et privilegia nostra diligenter custo-
dire, quando videamus simili ratione
Institutiones omnes tuendas esse atque
conservandas.

Plurimis idcirco, Socii Fratresque,
posthabitibus Rixarum caufis, majora
nobis

nobis aggredienda sunt, sodalitio nostro digniora proferenda. Quid autem iterum edam nostrarum præconia Rerum, quas virtus privata statuit, utilitas publica confirmavit, et sacratæ sanctio legis stabilivit? Si pro more potius, quam pro meritis multa essent collaudanda, leviter equidem hâccine oratiunculâ talia perstringerem; sed ubi plura nitent, ubi consilii prudentis omnia sunt repleta, maximè reus esse viderer criminis, nisi pleno Ore atque rotundo eloqui conarer. Et quis est qui in conspectu habens salubrem nostræ Reipublicæ Medicæ formam atque *oikonomiaν*,—imperium Uni commissum, paucis administratum, omnibus participatum, non statim magnopere admiratur?—

Præses ex Electis eligendus primus
 inter pares videtur, auctoritatem præ-
 fidendi cum Insignibus recti regiminis
 et gubernationis tenens, ut tam fibi
 quam cæteris omnibus Collegis in ani-
 mo se deat, Scientiâ et Prudentiâ Col-
 legium nostrum firmiter stabiliri: In
 Comitiis Rogator æquus, Sequester
 fidus, Arbitr̄ justus, exponit, suadet,
 admonet: Paucos etiam ex omnibus
 Electos habet Hortatores, Confilia-
 rios, Adjutores, ne Animus sollici-
 tudine vexatus languescat, ne Cura
 præfidendi affidua tedium adferat, ne
 Manibus fessis et laxis moderetur Ha-
 benas: At si Res aliqua gravis vel
 quiddam periculi instet et minetur,
 omnes equidem adcurrunt et opitu-
 lantur; consiliis et viribus, dictis et
factis

factis maximè agentes ne quid nobis
 alicundè fiat iniquum, ne Virtuti et
 Honestati Sodalitii Detrectatores te-
 merè maledicant, ne Collegium Nof-
 trum subvertere malevolentia valeat:
 Et meherculè tam his quam aliis de
 causis Censores sunt eligendi—paulu-
 lum enim refert habere supervisum et
 scrutinium, nisi etiam habeant correc-
 tionem et gubernationem Agyrtarum
 et Impostorum, omniumque Medicinæ
 facultatem non benè exequentium:
 His atque aliis muneribus funguntur
 suis, in singulis videlicet medica-
 minibus Pharmacopolarum scrutandis
 et corrigendis, et in iis examinandis
 qui Ordinem Sociorum vel Permisso-
 rum ambiunt—muneribus equidem in-
 gratis—sed pro bono publico et Col-

legii utilitate sine irâ, sine odio, sine timore fungendis : Quinetiam fiunt Conservatores Collegii Dignitatis, Omnes contra bonos Mores vel Praxin honestam facientes admonendi, puniendi vel lite persequendi potestatem habentes :—Et itanè vero se res habent in omni Imperio benè constituto ?— Qui etenim ad gubernacula accedunt, quibusque summa rerum permittitur, sic sibi comparatam vendicant Vim sententiæ et consilii adjutricem, virtutis et honoris vindicem.—Et nonne tuum, O ! Britannia ! Imperium siccinè habatum est et moderatum ? Nonne multa jam evolvêre sœcula te tuumque decus summo jure collaudantia ? Infidias doli et seditionis irâ, scelere, et libidine paratas, jamdudum feliciter superasti—

integra

integra et incolumis dum ipsum senescat Tempus in juventute vigeas,
valeas, polleas—Undique dum decertant Regna pro aris et focis, ne Hostis per vetitum nefas impius et sacrilegus ruat, et, quid sit jucundum, quid honestum, quid sanctum et reverendum, penitus confundat ; tibi libertas inviolata, fides incorrupta, justitia immutabilis, tibi O ! Insularum felicissima ! salvi sunt Penates—cum Lare quisque suo utatur fundo, sub vite et ficu suis fruatur frugibus, nihil timens, nihil invidens, sed in posteros posterorum tradens munera, quæ quisque per innumeros missa tuatur Avos.

Si tali sub formâ talique sub modo
Respublica nostra Medica omnino
se

se habuerit, et si Exemplar istud insigne et venerandum Sodalitium nostrum studeat adhuc imitari, de pristinâ famâ quid mirandum, de futuro splendore quid metuendum? Vidimus equidem Linacri benevolentiam et scientiam, Caii doctrinam, Caldwalli beneficentiam, Gulstoni liberalitatem, Harveii acumen, Hamei munificentiam, Glissoni solertiam, Sydenhami *ακριβειαν*, Freindii eruditionem, Meadiique elegantiam—Hos equidem atque alios ingenio, perspicuitate, peritiâ, sedulitate, facundiâ illustriſſimos, planetarum instar suis pervagatis gyris clarissimo lumine micanter, vidimus—plurimos etiam secum quasi satellites, sociali fœdere firmo conjunctos et comitantes ordine

dine lucido et splendenti aspeximus :
 Nonne autem identidem nobis oriuntur Sydera nova quotannis ? — Nonne te vidimus, Pitcairne sagax ! nomen O ! prægrande olim et futurum, in Orbe tuo fulmine fulgido coruscantem ? Nonne te animo audenti et perspicaci, quod facit assiduo tramite Vulgus iter deferentem, atque ignotas inusitatasque vias benigno numine explorantem ? Nonne te, Cometam, admiramus, Circulum fidereum effugientem, et semitam totam tuam fulgore nitidissimo designantem ? — Te etiam, Austine solers, Orbiculum heu ! brevissimum peragente vidi-
 mus — sed cursum tuum celeberrimum lux notat perennis, et gloria splendi-
 diffissima ; — nam dum Medicinæ restabit utilitas,

utilitas, Chemiæ decus, Philosophiæ dignitas, semper honos nomenque tuum laudesque manebunt. O! Utinam! mihi liceat amicitias nostras jam inde ex adolescentulis commemorare! sed vetat hæc publica occasio de privatis familiaritatibus differere, alioquin ex ejus consuetudine Oxonienſi doctâ et benignâ plurimum commodi jaſtarem, cuius, Muſarum Sedibus relictis, omnibus innotuit Fama—alioquin, amicum mihi certum atque ſtabilem in Re multâ et incertâ Londinenſi vellem eſſe ſummâ voce illum agnoscere, gratiasque edicere quarum Memoria nullo niſi extremo cum ſpiritu delenda eſt:

Quis defiderio ſit pudor aut modus

Tam chari capit is? —

Ergo

Ergo Austinum perpetuus Sopor
 Urget?—cui pudor et Justitiae soror
 Incorrupta fides, nudaque veritas—
 Quando ullum invenient parem?
 Multis ille bonis flebilis occidit,
 Nulli flebilius, quam mihi!!!

Quid memorem Winteringhami Litteras, quid Plumptrei Studia, qui sua nuperrimè subière Fata!!—ambo equidem circum redimiti Tempora lauro Honoris, olivâ Utilitatis, canitie dignitatis! Quid memorem—sed lugubres efferre cantus definat Oratio—Socios amissos, sublatam ex oculis virtutēm plorare jubent Amor pietaque; sed confodaliū virtutes coram nobis excelfas atque venerandas meminisse juvaret Animus, et suaderet ve-

D   ritas:—

ritas:—vetat autem consuetudo. At
 O! Parcarum ! ne nos alteram poscite
 Victimam repentinam ! Ne iterum
 Aris fiat frequentissima Mortis Immo-
 latio ! Falce quanquam mordaci tuâ,
 O Tempus, prosternas Omnia, Aciem
 concedas aliquantis per obtundi, et ne
 acuas in Messem uberiorem ! Quan-
 quam Omnium versetur Urna, ultima
 sit vestrum Sors exitura ! Sit, O ! sit
 vobis lethi tarda Necesitas, nec in
 cœlum sero redeunti cuiquam corri-
 piat gradum !

Sospites igitur, O ! Sodales, pre-
 cor atque obtestor pergit—et vobis
 Collegii Status totus conservabi-
 tur, et honor Medicinæ perpetuus
 florebit—Vestro enim prudenti et
 fideli

fidi sub regimine omnia et sunt
eruntque fausta, omnia salva; et vo-
bis opitulantibus minimè timendum
est, ne quid Sodalitium nostrum De-
trimenti capiat; sed arietes suffos-
fionesque hostium contemnentes, et
haudquaquam metuentes ne contumax
firmam proruat Columnam Odium,
hæ Ædes pondere suo stantes, ponde-
ribusque libratæ suis viguerunt, vigent,
et semper vigebunt.

